

PRZEDMOWA — <i>Władysław Anders</i>	V
SPIS TREŚCI	VIII

C Z Ę Ś Ć P I E R W S Z A :

PRZED UJAWNNIENIEM ZBRODNI

ROZDZIAŁ I. — DLACZEGO JEŃCY POLSCY ZNALEŻLI SIĘ W RĘKACH SOWIECKICH?	1
1. WOJNA POLSKO-NIEMIECKA — ZŁAMANIE UKŁADÓW I ZDRADZIECKI NAPAD SOWIECKI	1
2. WSPÓŁPRACA SOWIECKO-NIEMIECKA	4
3. ARMIA CZERWONA UDERZA NA POLSKĘ	7
4. NAJEŹDŹCA SOWIECKI WOBEC ŻOŁNIERZA POLSKIE- GO ORAZ LUDNOŚCI CYWILNEJ	9
5. NAPAD SOWIECKI NA POLSKĘ W ŚWIETLE ŹRÓDEŁ MOSKIEWSKICH	11
6. NIEDOTRZYMANIE UMÓW — KAPITULACJA LWOWA — WYWIEZIENIE JEŃCÓW W GŁĄB ROSJI	13

ROZDZIAŁ II. — TRZY OBOZY: KOZIELSK — STAROBIELSK — OSTASZKÓW	15
1. TRZY OBOZY:	15
a) Kozielsk	15
b) Starobielsk	16
c) Ostaszków	17
d) Spośród 15.000 odnalazło się 400 jeńców	17
2. WSPOMNIENIA OSOBISTE OCALONYCH	18
a) Fragmenty kozielskie	18
Oficerowie polscy i oficerowie NKWD	18
Por. K. i kpt. Bychowiec	20
Życie religijne obozu	24
Ksiądz Ziolkowski	25

Dwóch tajemniczych dygnitarzy NKWD	28
Kombrig Zarubin	28
Zwiastun likwidacji	28
Jedyna kobieta w obozie kozielskim	30
b) Starobielsk	31
c) Jak wyglądał obóz w Ostaszkowie?	35
Opowiadanie st. sierżanta J. R.	35
Walki wrześniowe i aresztowania	35
Wyspa-obóz	36
Przymusowi mieszkańcy	37
Prace	38

ROZDZIAŁ III. — WYWIEZIENI W NIEWIADOMYM KIERUNKU NIE DAJĄ WIĘCEJ ZNAKU ŻYCIA

1. LIKWIDACJA TRZECH OBOZÓW	40
a) Rozładowanie obozu w Kozielsku	40
Pierwszy transport	43
Telefony z Moskwy	45
Wyladowano na zachód od Smoleńska — relacja jedyne- go świadka	47
Kalendarz transportów z Kozielska	50
Losy jeńców wywożonych z Kozielska przed ogólną likwida- cją obozu	51
b) Rozładowanie obozu w Starobielsku	52
Z książki Józefa Czapskiego	52
Relacja por. B. Mł.	54
O transportach rozstrzygała Moskwa — transport z 12 maja	56
c) Rozładowanie obozu w Ostaszkowie	57
Relacja wachm. J. R.	57
Relacja st. sierżanta J. R.	59
2. KORESPONDENCJA SIĘ URYWA — INTERWENCJE RODZIN ZAGINIONYCH U WŁADZ SOWIECKICH	61
3. ZESTAWIENIE FAKTÓW	62

ROZDZIAŁ IV. — POSZUKIWANIA ZAGINIONYCH JEŃCÓW W LATACH 1941—1942

1. SPRAWA ZAGINIONYCH JEŃCÓW Z KOZIELSKA, STA- ROBIELSKA I OSTASZKOWA	64
2. WYBUCH WOJNY NIEMIECKO-SOWIECKIEJ — UKŁAD POLSKI Z SOWIETAMI W SPRAWIE ZWOLNIENIA JEŃCÓW	65
3. INTERWENCJE POLSKIE W POSZUKIWANIU ZAGI- NIONYCH JEŃCÓW	66

a) Generał W. Anders żąda wyjaśnień	66
b) Pierwsze rozmowy i noty dyplomatyczne	67
c) Sprawdzanie w Kraju — Nota gen. Sikorskiego do amb. Bogomołowa	68
d) Rozmowa Kot—Mołotow dnia 22. X. 1941 r.	68
e) Czwarta rozmowa Kot—Wyszyński	68
f) „Wszyscy oficerowie zostali zwolnieni“	69
g) Pierwsza interwencja u Stalina	70
h) Poszukiwania czynione przez D-two Polskich Sił Zbrojnych. Pismo gen. Andersa do NKWD	72
i) Generałowie Sikorski i Anders na Kremlu	72
j) Relacja rtm. Czapkiego z rozmów z gen. Nasiedkinem, gen. Rajchmanem i nacz. NKWD Bzyrowem	74
k) Istotne znaczenie sprawy zaginionych	76
l) Przerwa w poszukiwaniach — nota polska Nr. 49	77
m) Gen. Anders ponownie interweniuje u Stalina	77
n) Memorandum polskie z dnia 19. V. 1942 r.	78
o) Nota polska z dnia 13. VII. 1942 r.	79
p) Sowieckie Aide-memoire z 10. VII. 1942 r.	79
r) Ostatnia rozmowa Kot—Wyszyński	79
s) Ostatnia nota rządu polskiego	80
4. CENZURA SOWIECKA ZABRANIA OGŁASZANIA PO- SZUKIWAŃ ZAGINIONYCH	80
5. ROZMOWY BERII I MERKUŁOWA Z GRUPĄ POLSKICH OFICERÓW	80
6. KOMUNIKAT POLSKIEGO MIN. OBRONY NARODOWEJ	82
7. ZESTAWIENIE FAKTÓW	83

C Z Ę Ś Ć D R U G A :

UJAWNIEŃ ZBRODNI I OGŁOSZONE DOKUMENTY

ROZDZIAŁ V. — ODKRYCIE GROBÓW W KATYNIU — MOSKWA NIE DOPUSZCZA DO ŚLEDZTWA MIĘDZYNARODOWEGO CZERWONEGO KRZYŻA I ZRYWA STOSUNKI Z POLSKĄ		85
1. PIERWSZY KOMUNIKAT RADIA NIEMIECKIEGO		85
2. PIERWSZY KOMUNIKAT RADIA SOWIECKIEGO		86
3. TELEGRAM GEN. W. ANDERSA — WRAŻENIE WŚRÓD ŻOŁNIERZY ARMII POLSKIEJ NA WSCHODZIE		86
4. INFORMACJE ŹRÓDEŁ NIEMIECKICH		87
5. RZĄD POLSKI PROSI MIĘDZYNARODOWY CZERWONY KRZYŻ O ZBADANIE SPRAWY		88
6. KOMUNIKAT POLSKIEGO MIN. OBRONY NARODOWEJ GEN. KUKIELA		88
7. NOTA RZĄDU POLSKIEGO DO ZWIĄZKU SOWIECKIEGO		89
8. TELEGRAM NIEMIECKIEGO CZERWONEGO KRZYŻA DO GENEWY		89

9.	PRZEDSTAWICIEL POLSKI PROSI MIĘDZYNARODOWY CZERWONY KRZYŻ O ZBADANIE SPRAWY KATYNIA	89
10.	KOMUNIKAT MIĘDZYNAR. CZERWONEGO KRZYŻA ...	90
11.	ARTYKUŁ MOSKIEWSKIEJ „PRAWDY“ I NAPAŚĆ AGENCJI „TASS“	90
12.	W OCZEKIWANIU NA ZGODĘ RZĄDU SOWIECKIEGO	91
13.	NOTA SOWIECKA Z DNIA 25. IV. 1943 — ZERWANIE STOSUNKÓW Z POLSKĄ	91
14.	DEKLARACJA RZĄDU POLSKIEGO Z DNIA 28. IV. 1943 PO ZERWANIU STOSUNKÓW Z POLSKĄ PRZEZ RZĄD SOWIECKI	92
15.	ZANIEPOKOJENIE OPINII ANGLOSASKIEJ — OŚWIADCZENIE MIN. EDENA	93
16.	RZĄD SOWIECKI NIE ZGODZIŁ SIĘ NA ŚLEDZTWO MIĘDZYNARODOWEGO CZERWONEGO KRZYŻA	94

ROZDZIAŁ VI. — URZĘDOWY NIEMIECKI ZBIÓR DOKUMENTÓW W SPRAWIE KATYNIA 96

1.	ZARYS OGÓLNY	96
2.	DOKUMENTY	96
3.	ZEZNANIA ŚWIADKÓW	97
4.	KOŃCOWY RAPORT POLICJI NIEMIECKIEJ Z 10. VI. 43	98
5.	SPRAWOZDANIE PROF. GERHARDA BUHTZA	101
a)	Groby	101
b)	Wydobywanie i rozpoznawanie zwłok	102
c)	Ogólne wyniki	103
d)	Stwierdzenia szczególne	104
e)	Stan zwłok	105
f)	Przyczyny śmierci	106
g)	Pociski i wystrzelone łuski	107
h)	Strzały z bezpośredniej bliskości	108
i)	Miejsce i rodzaj egzekucji	108
j)	Spętania	109
k)	Rany klute	110
l)	Orzeczenie	111
6.	II CZĘŚĆ ZBIORU DOKUMENTÓW	112
7.	III CZĘŚĆ ZBIORU DOKUMENTÓW	112

ROZDZIAŁ VII. — OFICJALNY KOMUNIKAT SOWIECKI 114

KOMUNIKAT KOMISJI SPECJALNEJ DO USTALENIA I ZBADANIA OKOLICZNOŚCI ROZSTRZELANIA PRZEZ NIEMIECKICH NAJEŹDZCÓW FASZYSTOWSKICH W LESIE KATYŃSKIM JEŃCÓW WOJENNYCH — OFICERÓW POLSKICH	114
---	-----

Las katyński	115
Jeńcy wojenni — Polacy w okolicach Smoleńska	116
Oblawy na jeńców wojennych Polaków	117
Rozstrzeliwanie jeńców wojennych Polaków	118
Jak powstała prowokacja niemiecka	124
Wezwanie do ludności	130
Obróbka mogił katyńskich	131
„Wycieczki“ na mogiły katyńskie	134
Usiłowania Niemców do zatarcia śladów ich zbrodni	135
Akt ekspertyzy sądowo-lekarskiej	137
Orzeczenie	138
Dokumenty znalezione przy zwłokach	140
Wnioski ogólne	141

ROZDZIAŁ VIII. — MIĘDZYNARODOWA KOMISJA LEKARSKA 144

1. SPRAWOZDANIE	144
2. CHARAKTERYSTYKA KOMISJI	147
2. ODWOŁANIE BULGARSKIEGO EKSPERTA DOC. MARKOVA	148
4. DODATKOWE OŚWİADCZENIE SZWAJCARSKIEGO EKSPERTA PROF. NAVILLE'A ZE STYCZNIA 1947 ROKU	150
I. Wstęp	151
II. Warunki wezwania i przyjęcia	151
III. Wyjazd	152
IV. Honoraria	152
V. Warunki pracy	153

CZĘŚĆ TRZECIA:

DODATKOWE MATERIAŁY POLSKIE

ROZDZIAŁ IX. — PIĘĆ TYGODNI PRACY NA MIEJSCU ZBRODNI — RELACJA DR. M. WODZIŃSKIEGO	157
1. KRAJ WOBEC UJAWNIEŃ ZBRODNI	158
2. WYJAZD NA MIEJSCE	158
3. LAS KATYŃSKI	159
4. PRZYJAZD MIĘDZYNAROD. KOMISJI LEKARSKIEJ	160
5. PIĘĆ TYGODNI PRACY	161
6. NIEMCY	163
7. WYDOBYWANIE ZWŁOK Z PIERWOTNYCH MOGIŁ	165
8. OGŁĘDZINY ZWŁOK I USTALANIE PRZYCZYNY ŚMIERCI	167

9. REWIDOWANIE ZWŁOK I NUMEROWANIE ICH	169
10. PONOWNE GRZEBANIE EKSHUMOWANYCH ZWŁOK	170
11. BADANIE DOKUMENTÓW, SPORZĄDZANIE LISTY itd.	171
12. DELEGACJA ANGLO-AMERYKAŃSKICH JEŃCÓW, ORAZ INNE GRUPY	173
13. POŁOŻENIE GROBÓW I SPÓR O LICZBĘ ZWŁOK	176
14. GROBY NR. 5 i 8	180
15. WYJAZD Z KATYNIA I POWRÓT DO KRAJU	184
16. ORZECZENIE	185

ROZDZIAŁ X. — INNE RELACJE Z MIEJSCA ZBRODNI 189

1. PIERWSZA POLSKA DELEGACJA, ZORGANIZOWANA PRZEZ NIEMCÓW	189
2. PRACE POLSKIEGO CZERWONEGO KRZYŻA PRZY EKSHUMACJACH	190
3. DZIENNIKARZE NEUTRALNI W KATYNIU	191
4. RELACJA PPOR. PIL. WOJSK POLSKICH Z PODRÓŻY DO KATYNIA W KWIETNIU 1943 R. W GRUPIE OFICE- RÓW JEŃCÓW NIEMIECKICH Z OBOZU OFLAG II C W WOLDENBERGU	192
a) Pierwsza wiadomość	192
b) Pytania ogólne	192
c) Pytania zasadnicze	193
d) Zapoznanie z relacją niemiecką	193
e) Osobiście wydobyliśmy dowolnie wybrane zwłoki	194
f) Mundury nie były rewidowane	195
g) Zwłoki nie były ruszane	195
h) Sznur krępujący ręce	196
i) Kaliber broni	196
j) Wątpliwość co do ilości zwłok	197
k) Dokumenty	197
l) Sprawozdanie	198
5. RAPORT PPLK. DYPL. STEFANA MOSSORA	199
6. GŁOS MAJĄ ZAMORDOWANI	199
a) Pamiętnik mjr. Adama Solkiego	200
b) Koperta Nr. 0424	200

ROZDZIAŁ XI. — ŚWIADEK Z ROKU 1940 — OBYWATEL SO- WIECKI — ROSJANIN 202

1. KOZIE GÓRY — MIEJSCE KĄŻNI	203
2. „ROZTRELIWAT WOZIAT“	203
3. ORGANIZACJA TRANSPORTÓW	204

4. WYBUCH WOJNY NIEMIECKO-SOWIECKIEJ — ZAJĘCIE SMOLEŃSKA	205
5. ROBOTNICY POLSCY ODKOPUJĄ GROBY	206
6. NIEMCY ROZPOCZYNAJĄ PRACĘ NAD GROBAMI KATYŃSKIMI	206
7. ODWRÓT NIEMCÓW	208
8. WYJAZD NA ZACHÓD	209

ROZDZIAŁ XII. — EWAKUACJA WIEZIEŃ PO WYBUCHU WOJNY NIEMIECKO-SOWIECKIEJ 211

1. EWAKUACJA WIEZIEŃ KIJOWSKICH	211
2. W TARNOPOLU I W RÓWNYM	213
3. ETAP PIESZY LWÓW—MOSKWA	213
4. MASOWY MORD NA DRODZE WILEJKA—BORYSÓW	214
5. „DROGA ŚMIERCI	217
6. NA ŁOTWIE I NA POGRANICZU FINLANDII	220
7. ZAMKNIĘTYCH W CELACH CHCIELI SPALIĆ ŻYWCEM	220
8. MORDY NA WILEŃSZCZYZNIE	222
9. PROWIENISZKI	224
10. LWÓW	225
11. ŹRÓDŁA SOWIECKIE O EWAKUACJI WIEZIEŃ	226

CZĘŚĆ CZWARTA:

KTO JEST SPRAWCĄ ZBRODNI KATYŃSKIEJ?

ROZDZIAŁ XIII. — KOMUNIKAT SOWIECKI W ŚWIELE PRAWDY	229
1. SKŁAD KOMISJI SOWIECKIEJ	229
2. FAŁSZYWA LICZBA ZABITYCH	230
3. „LAS KATYŃSKI“	231
4. „JĘNCY WOJENNI POLACY W OKOLICY SMOLEŃSKA“	232
5. DLACZEGO WYLADOWANO JEŃCÓW W GNIEZDOWIE?	233
6. SPRAWA EWAKUACJI RZEKOMYCH OBOZÓW	234
7. DLACZEGO ŻADNEMU Z JEŃCÓW NIE UDAŁO SIĘ ZBIEC?	236
8. WSZELKA KORESPONDENCJA USTAŁA	237

9. NIKT NIE SŁYSZAŁ O OBOZACH POD SMOLEŃSKIEM	238
10. ŚWIADKOWIE SOWIECCY	239
11. SIERPIEŃ—WRZESIEŃ CZY WRZESIEŃ—GRUDZIEŃ?	239
12. SPRAWA DOKUMENTÓW ZNALEZIONYCH PRZY ZWŁOKACH	241
13. GDZIE SĄ GROBY TYCH 500 JEŃCÓW?	242
14. JEDYNY ŚWIADEK MOSKOWSKAJA	243
15. OPOWIADAŁ W MARCU, O TYM CO BYŁO W... KWIECNIU	243
16. CZY DOKUMENTY MOGŁY BYĆ SFALSZOWANE PRZECZ NIEMCÓW?	244
17. DOKUMENTY KOMISJI SOWIECKIEJ	246
18. CYFRA 925	247
19. DLACZEGO MARZEC, KWIECIEŃ 1940 ROKU A NIE CZERWIEC 1941 ROKU?	248
20. KIEDY POWSTAŁA WERSJA SOWIECKA?	249
21. ZAKOŃCZENIE	250

ROZDZIAŁ XIV. — POZA KATYNIEM W RĘKACH SOWIECKICH ZGINEŁO BEZ WIEŚCI JESZCZE 10.000 POLSKICH JEŃCÓW

1. ILOŚĆ ZAGINIONYCH	252
2. STAN FAKTYCZNY W KATYNIU	252
3. LICZBA ZAMORDOWANYCH W KATYNIU OFICERÓW W ŚWIECIE DOKUMENTÓW NIEMIECKICH	253
a) Ogólny zarys	253
b) Sprawozdanie Ludwika Vossa z dnia 10. VI. 1943	253
c) Końcowy Raport Ludwika Vossa z dnia 10. VI. 1943	254
d) Sprawozdanie dr. Buhtza	254
e) Obliczenie pojemności grobów	255
f) Grób „Nr. 8“	255
4. LICZBA ZAMORDOWANYCH W KATYNIU OFICERÓW W ŚWIECIE KOMUNIKATU SOWIECKIEGO	256
5. OPINIA DR. WODZIŃSKIEGO, LEKARZA KOMISJI P.C.K. W KATYNIU	256
6. W KATYNIU ZNALEZIONO TYLKO OFICERÓW Z KO- ZIELSKA	257
7. PRZESZŁO 10.000 JEŃCÓW POLSKICH ZGINEŁO POZA KATYNIEM	258
a) Jeńców ze Starobielska wymordowano pod Charkowem?	258
b) Losy Ostaszkowa?	259

8. WERSJE O ZATOPIENIU JEŃCÓW POLSKICH	260
a) Pierwsza pogłoska	260
b) Zeznania plutonowego policji A. W.	260
c) Protokół z zeznania K. Gąszcieckiej	260
d) Luźne pogłoski o zatopieniu	261

ROZDZIAŁ XV. — WYROK NORYMBERSKI NIE UZNAŁ NIE- MIECKICH ZBRODNIARZY WOJENNYCH WINNYMI MOR- DU KATYŃSKIEGO	262
--	-----

UZUPEŁNIENIA

I. SPRAWA KAPITULACJI LWOWA	266
II. ŻOŁNIERZE POLSCY W NIEWOLI SOWIECKIEJ	268
III. JAK DOSZŁO DO OŚWIADCZENIA KOMISARZY BERII I MERKUŁOWA	271
IV. SPRAWA ZNALEZIONYCH ŁUSEK	273
a) Zachowanie się Niemców	273
b) Wyjaśnienia polskich władz wojskowych	274
V. JESZCZE RAZ O ŚWIADKACH SOWIECKICH	275
VI. SPRAWA CIEPŁEJ BIELIZNY ORAZ SOWIECKA CEN- ZURA WOBEC ZBRODNI KATYŃSKIEJ	276
VII. KORESPONDENCJA I GAZETY	276
VIII. ZABICI LEŻELI W GROBACH W TAKIM PORZĄDKU, JAK ICH WYWOŻONO Z KOZIELSKA	277
IX. ECHA ZBRODNI Z LATA 1940	278
X. MASOWE GROBY POD CHARKOWEM?	279
XI. RAPORT AMERYKAŃSKIEGO OFICERA	280
XII. KOMISJA KATYŃSKA KONGRESU STANÓW ZJEDN.	282
XIII. RZĄD SOWIECKI I REŻIM KOMUNISTYCZNY WAR- SZAWY WOBEC KATYŃSKIEJ KOMISJI KONGRESO- WEJ	284
XIV. ZBRODNI KATYŃSKA JAKO AKT LUDOBÓJSTWA	285
XV. WSPOMNIENIA I POGLĄD W. CHURCHILLA	288
INDEKS NAZWISK	292
SPIS RYCIN	299